

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 6014/04
31.08.2005. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Milene Savatić, predsednika veća, Nade Kljajević i Jelene Ivanović, članova veća, sa savetnikom Milanom Komlenović, zapisničarem, odlučujući u upravnom sporu po tužbi tužioca "M", osnivača T, čiji je punomoćnik D, protiv rešenja Ministarstva zdravlja Republike Srbije broj 531-02-00621/2004-02 od 8.11.2004. godine, u predmetu inspekcijskih mera, u nejavnoj sednici veća održanoj 31.8.2005. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba SE ODBIJA.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem odbijena je žalba tužioca izjavljena protiv rešenja Zdravstvenog inspektora Ministarstva zdravlja Republike Srbije-Sektor za organizaciju zdravstvene službe i zdravstvenu inspekciju Odeljenja u Beogradu, broj 531-02-521/2004-02 od 28.9.2004. godine, kao neosnovana, kojim je tužiocu zabranjeno da obavlja zdravstvenu delatnost korišćenjem metode akupunkture i primenom homeopatskih lekova.

Podnetom tužbom tužilac je osporio zakonitost rešenja tuženog zbog toga što činjenično stanje nije pravilno utvrđeno i zbog toga što nije pravilno primenjeno materijalno pravo. U tužbi je navedeno da je prvostepeno rešenje nepotpuno i nejasno, da je tako povređena odredba člana 199. stav 2. ZUP-a da nije jasno zašto je tužiocu zabranjeno korišćenje metode akupunkture i primena homeopatskih lekova, da prvostepeni organ nije naveo razloge zbog kojih smatra da je primena navedenog, protivna odredbi člana 66. Zakona o zdravstvenoj zaštiti, da je postupio protivno odredbi člana 61. tačka 6. navedenog Zakona jer nije odredio vreme trajanja zabrane, da nije navedeno po kom osnovu žalba ne zadržava izvršenje, da tužilac primenom navedene metode i lekova obavlja registrovanu delatnost a koja podrazumeva i terapijske intervencije, da u upravnom postupku nije odlučeno da se u ovom slučaju radi o novim i neproverenim metodama, niti to stoji obzirom da se akupunktura primenjuje već 30 godina a da se homeopatski lekovi mogu kupiti u apoteci bez recepta a lekar ima pravo da pacijentu prepíše bilo koji registrovani lek za koji smatra da će poboljšati stanje pacijenta, da je tužilac registrovan za obavljanje lekarskih pregleda i ambulantnih dijagnostičkih i terapijskih intervencija, da je Zakonom o klasifikaciji delatnosti i registru jedinica razvrstavanja, u grupi delatnosti 851 između ostalog predviđena i akupunktura i homeoterapija i da osporeno rešenje ne sadrži sve elemente predviđene odredbom člana 196. stav 3. ZUP-a jer mora da ima pečat organa i potpis službenog lica. Predložio je da sud tužbu uvaži i poništi osporeno rešenje.

U odgovoru na tužbu tuženi organ je ostao pri razlozima iznetim u osporenom rešenju i predložio da sud tužbu odbije kao neosnovanu. Naveo je da je osporeno rešenje potpisao ovlašćeni službenik-zamenik ministra.

Ocnom navoda tužbe, odgovora na tužbu i spisa ove upravne stvari, sud je našao:

Tužba nije osnovana.

Prema razlozima osporenog rešenja, koji odgovaraju stanju u spisima, u postupku inspekcijskog nadzora u ordinaciji tužioca, dana 20.9.2004. godine, o čemu je sačinjen zapisnik, utvrđeno je da se u ordinaciji tužioca, pored delatnosti za koju je izvršen upis-ordinacija opšte medicine, primenjuje i metoda akupunkture i homeopatski lekovi.

Kod ovakvog stanja stvari i obzirom na odredbe člana 60. i 61. Zakona o zdravstvenoj zaštiti ("Službeni glasnik RS" broj 17/92.....18/02) pravilno je postupio tuženi organ kada je osporenim rešenjem odbio kao neosnovanu žalbu tužioca izjavljenu protiv prvostepenog rešenja, obzirom da je isto doneto u postupku u kome nisu povređena pravila postupka koja bi bila od uticaja na rešavanje stvari, da je činjenično stanje pravilno utvrđeno i da je pravilno primenjeno materijalno pravo.

Iz utvrđenog činjeničnog stanja i podataka u predmetu proizilazi da je delatnost tužioca upisana kao ordinacija opšte medicine (oblast zdravstveni i socijalni rad pod brojem 85120-medicinska praksa). Prema Zakonu o klasifikaciji delatnosti i registru jedinice razvrstavanja ("Službeni list SRJ" broj 31/26....71/99), navedena delatnost, između ostalog može se obavljati i u privatnim ordinacijama i ista obuhvata medicinske konsultacije i lečenje u oblasti opšte i specijalističke medicine koje obavljaju lekari opšte praskes, specijalisti i hirurzi stim da ova delatnost obuhvata i medicinske konsultacije i lečenje kod kuće (hitna pomoć). Međutim, ova delatnost, prema navedenom, ne obuhvata delatnost paramedicinskog osoblja kao što su medicinske sestre, babice, dadilje i fizioterapeuti, koja se svrstava u grupu 8514. Prema navedenom propisu grupa 8514 odnosi se na ostalu zdravstvenu zaštitu stanovništva a podarupa broj 85142. između ostalog, obuhvata i homeoterapiju, akupunkturu

i drugo.

Obzirom na prednje nije osnovano pozivanje tužioca na odredbe navedenog Zakona jer medicinska praksa privatne ordinacije ne može primenjivati akupunkturu i homeoterapiju. U tom smislu je u osporenom rešenju i navedeno da tužilac nema saglasnost za obavljanje i navedenih metoda i da je to suprotno odredbi člana 66. Zakona o zdravstvenoj zaštiti. Stoga nisu od posebnog uticaja navodi tužbe da je reč o metodama koje se primenjuje jer delatnost tužioca ne obuhvata homeoterapiju i akupunkturu.

Stoji navod tužbe da je odredbom člana 61. stav 1. tačka 6. Zakona o zdravstvenoj zaštiti, na koju su se pozvali upravni organi, propisano da zabrana rada i slično ostaje dok se ne otklone nedostaci koji su bili razlog za izricanje zabrane, odnosno dok se ne ispune zakonom propisani uslovi za obavljanje delatnosti. Međutim, prema odredbi tačke 2. stav 1. istog člana, u vršenju poslova zdravstvene inspekcije zdravstveni inspektor je ovlašćen i da zabrani sprovođenje mera i radnji koje su suprotne zakonu i na zakonu zasnovanim propisima. Obzirom na prednje tj. mogućnost zabrane radnji koje su suprotne zakonu ili na zakonu zasnovanim propisima i na utvrđeno činjenično stanje, ukazivanje tužioca da rešenjem nije određeno vreme zabrane, nije osnovano.

Sud je cenio i ostale navode tužbe, pa je našao da nisu od uticaja na drugačiju odluku. Takođe, sud je imao u vidu da su neki navodi tužbe bili i navodi žalbe, koji su u tom postupku pravilno ocenjeni.

Sa iznetih razloga, nalazeći da osporenim rešenjem nije povređen zakon na štetu tužioca, Vrhovni sud je, primenom odredbe člana 41. stav 2. Zakona o upravnim sporovima, odlučio kao u dispozitivu presude.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU

Dana 31.8.2005. godine, U br. 6014/04

Predsednik veća-sudija,

Milena Savatić, s.r.

Zapisničar,

Milan Komlenović, s.r.

Za tačnost otpavka

MN